

Vážení přátelé, přijměte pozvání na

11. ročník konference pořádané v rámci projektu DEJME DĚTEM RODINU,

tentokrát s mottem:

*Rodina biologická, pěstounská,
osvojitelská?*

*Hlavně milující, respektující a
přijímající odlišnosti.*

Konference je již tradičním setkáním sociálních pracovníků a blízkých profesí, pracovníků státní správy a samosprávy, představitelů akademické obce i náhradních rodičů, zkrátka všech, kterým není lhostejný osud ohrožených dětí.

Co můžete očekávat?

Záměrem letošní konference je stejně jako v minulých letech přinášet nové pohledy na oblast náhradní rodinné péče, otevírat nová témata (někdy i trochu kontroverzní), podpořit odbornou i laickou veřejnost, aby o tématu přemýšlela „v jiných kontextech“. Letos tedy nejen o nezbytné toleranci a respektu, ale zejména o důležitosti přijetí odlišností dětí náhradními rodiči i náhradních rodičů systémem zprostředkujícím NRP.

V průběhu konference vystoupí s krátkým příspěvkem manželka prezidenta České republiky paní Eva Pavlová.

Věříme, že pozvání přijmete, a proto si prosím do svých diářů poznamenejte

30. listopadu 2023 od 9:00 do 15:00

Obchodní akademie a Vyšší odborná škola sociální, Zelená 2824/40A, Moravská Ostrava.

Současně Vás žádáme, abyste nejpozději do **24. 11. 2023** vyplnili a odeslali **závaznou přihlášku (registrace ukončena)**. Účastnický poplatek činí 800,- Kč a informace o platbě a účetních dokladech naleznete v přihlašovacím formuláři. Studenti denního studia mají vstup zdarma.

Na konferenci můžete vyslechnout příspěvky a diskutovat s našimi milými hosty, kteří přijali pozvání jako přednášející:

JUDr. Ing. Zdeněk Kapitán, Ph.D.

Vystudoval právo na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. V letech 2001-2003 působil jako vedoucí analytického oddělení právního odboru Kanceláře veřejného ochránce práv a do roku 2006 s veřejným ochráncem spolupracoval jako externí odborník. V letech 2003-2007 byl asistentem soudkyně Ústavního soudu. Jako vysokoškolský pedagog působil od roku 2001 do roku 2020 na brněnské právnické fakultě a od počátku tohoto svého působení se rovněž věnoval ochraně práv dětí (zejména v rámci právní kliniky). V roce 2009 se stal ředitelem Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí a pro dvě funkční období byl rovněž zvolen předsedou Výboru pro práva dítěte Rady vlády České republiky pro lidská práva. **Ve svém příspěvku „Práce s dítětem a jeho rodinou – tanec na ostří nože praxe a systému“, poskytne pohled na práci s biologickou i náhradní rodinou v kontextu práce Úřadu pro mezinárodněprávní ochranu dětí. I přes řadu specifik platí pro mezinárodní rodiny obecné principy pro práci s dítětem, rodinou, jejím konfliktem a jinými problémy. A to vše žije v kontextu nadšení, předsudků, právních pravidel, poznatků vědy i praxe a jiných právních a faktických překážek. Přes to přese všechno lze na praktických případech ukazovat a zvědomovat, že jde o úsilí, které má smysl.**

Mgr. Petr Fučík, Ph.D.

Sociolog, který působí na Katedře sociologie Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Dlouhodobě se zabývá sociologií rodiny, zejména rozvodovostí a porozvodovými uspořádáními péče. Publikoval knihu *Rozvod a změny reprodukčních strategií* a podílel se na knihách *Rodičovské dráhy* či *Na vzdělání záleží*. Jeho příspěvek **„Paradoxy a výzvy náhradní rodinné péče vykonávané příbuznými v sociálně vyloučené lokalitě“**, vychází ze stejnojmenného výzkumu, který společně s kolegyní Kateřinou Sidiropulu Janků provedli formou kvalitativních rozhovorů v roce 2019. Ve výzkumu poukazují na fakt, že rozhodování mezi svěřením do pěstounské péče či péče jiné osoby je pro dotčené netransparentní a nepředvídatelné, zdá se být zatíženo ideologickými rámci různých aktérů, včetně skryté diskriminace. Riziko opakování nevhodných vzorců výchovy není důsledně podchyceno a institut péče jiné osoby nezahrnuje dostatečné nástroje pro práci s příbuznými. Předpoklad o vhodnosti udržovat a posilovat vztah s biologickým rodičem a na druhé straně formální bariéry pro setrvávání rodiče v domácnosti pěstounů způsobuje v daných rodinách napětí.

PhDr. Miroslava Štěpánková, Ph.D.

Psychologii vystudovala na Masarykově univerzitě a v poradenství a vzdělávání dospělých působí od roku 1995. Vede soukromou praxi jako psychoterapeutka, realizuje skupinové kurzy a působí jako firemní konzultant a lektor. Příspěvek **„Dodávání odvahy aneb jak (ne)naplnit potřebu sounáležitosti“**, reflektuje tendence a chování, které nás dostávají do patových situací a činí vztahy neuspokojivými. Vždy máme možnost si vybrat, zda druhé podpoříme nebo je srazíme, za předpokladu, že víme, co jsou ty věty nebo skutky, které odvalu berou. Zaměříme se na proces dodávání odvahy, který je v kontextu individuální psychologie o rozvíjení kompetencí umožňujících spolupráci. Podíváme se na dynamiku interakcí a na účinné strategie podpory a prevence v kontextu rodiny, včetně náhradní, a práce s klienty.

Bc. Marek Pokorný

Problematika náhradní rodinné péče mu byla blízká již během studií sociální práce a sociální politiky na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Chuť zapojit se aktivně do této oblasti sociální práce přišla v momentu, kdy se s partnerem rozhodli sami podat žádost o osvojení. Od roku 2022 pracuje ve Středisku náhradní rodinné péče jako sociální pracovník. Současně dokončuje navazující magisterské studium na Pražské vysoké škole psychosociálních studií a je frekventantem terapeutického výcviku v integrativní psychoterapii. Marek Pokorný osvojil společně se svým partnerem dceru minoritního etnika. **Ve svém příspěvku „Mince jinakosti. Jednou problém, jindy výhoda“, se podělí o zkušenosti z procesu zprostředkování adopce, ale i z reakcí okolí na toto rozhodnutí. Jaké jsou každodenní překážky stejnopohlavních rodin a proč mohou být tyto překážky ve společnosti zároveň výhodou při přijímání dětí do náhradní rodinné péče?**

Mgr. Martina Garbová pracuje jako psychologka v Centru psychologické pomoci v Ostravě. Věnuje se poradenství dětí, dospělých, párů i celých rodinných systémů. Zabývá se také psychologickým posuzováním dětí mířících do zprostředkované pěstounské péče a žadatelů o NRP včetně vedení odborných příprav. Je lektorkou vzdělávání pěstounů. Společně s Kateřinou Niklovou aktuálně vede vzdělávací program Terapeutické rodičovství v poradně v Novém Jičíně.

Mgr. Kateřina Niklová pracuje od r. 2013 jako sociální pracovnice v Centru psychologické pomoci v Novém Jičíně. Doprovází pěstounské rodiny a odborně pracuje jak s pěstouny, tak s dětmi v pěstounské péči. Zajímá se o specifika Romů a o multikulturní témata obecně. S identitou u etnicky odlišných dětí cíleně pracuje také v rámci doprovázení pěstounských rodin. Společně s Martinou Garbovou aktuálně vede vzdělávací program Terapeutické rodičovství v poradně v Novém Jičíně.

Ve svém příspěvku „Terapeutické rodičovství – trendy novinka nejen v přístupu k traumatizovaným dětem“ se budou společně věnovat výchovnému přístupu Terapeutické rodičovství. Vychovávat děti, které utrpěly vývojové trauma není jednoduché. Pro adoptivní rodiče či pěstouny bývá jednání jejich přijatých dětí mnohdy nečitelné. Výchovný koncept terapeutického rodičovství, který se v posledních pár letech valí Českem jako lavina, nabízí porozumění vnitřnímu světu těchto dětí a pomáhá nalézt účinné výchovné intervence. O čem tedy je terapeutické rodičovství a čím to, že jeho léčivá síla tolik funguje? Jak využít principy terapeutického rodičovství i v rámci širšího kontextu sociální práce nejen v prostředí náhradní rodinné péče?

V případě dotazů k organizaci konference se na nás neváhejte obrátit.

Mgr. Lenka Krahulcová, krahulcova@cepp.cz, 777 499 651

Mgr. Ivana Gocalová, gocalova@cepp.cz, 773 785 251

Těšíme se na osobní setkání.